

7673
Duple
Gra mäljaanne.
Äratrüft „Riigi Teatajast“.

Abielu seadus.

(„Riigi Teataja“ nr. 138—1922 a.)

Ü i s a:

- I. Abielu asjade kohtupidamise kord.
- II. Abielu seaduse ja Abielu asjade kohtu-
pidamise korra maksmapanemise
seadus.
- III. Abielu seaduse ja Abielu asjade kohtu-
pidamise korra maksmapanemise
seaduse muutmise seadus.

(„Riigi Teataja“ nr. 33/34—1923 a.).

Sind 10 marka.

14283

Kirjastus „Walgus“, Wiljandis, 1923 a.

i 14395666

A= 5673

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1922 a. vastu-
võetud

Abielu seadus.

§ 1.

Räesolevale seadusele alluvad kõik Eesti elutsenud isikud, usu peale vaatamata, samuti ka Eesti kodanikud väljamaal.

1. jagu.

A. Abielu astumise üldised eeltingimised.

§ 2.

Abielu astuda võivad meesrahvad, kes tähesateistkümmend, ja naiserahvad, kes kuus-
teistkümmend aastat vanaks on saanud.

§ 3.

Abielu on keelatud: alanemate ja ülenemate sugulaste vahel, täis- ja pool-vendade ning õdede vahel, onu ja tema wenna- või õetütre vahel — vaatamata selle peale, kas see sugulus on tekkinud abielust või väljaspool abielu; samuti ka mõrasija ja tütre ning mõrasema ja poja vahel.

§ 4.

Abielu astuda ei või:

- 1) parandamata waimuhaiged;

2) langetõbised raskel kujul;

3) üleüldse isitub, kes oma teo iseloomust ja tähendusest ei suuda aru saada ehk oma tegemust juhtida;

4) pidalitõbised ja

5) suguhaiged haiguse külgehaikamise järgus.

§ 5.

Reegi ei või uude abielu astuda enne, kui tema senine abielu ei ole lõppenud abikaasa surma tõttu või seadusjõusse astunud kohtuotsuse läbi.

§ 6.

Reelatud on abielu adoptiiv-wanemate ja laste wahel nii kaua, kui testab adoptioon.

§ 7.

Best: ehk lahutatud naine ei või uude abielu astuda enne kui wana abielu lõppemisest on kümme kuud mööda läinud.

Märkus: Enne seda tähtaega lubatakse neile abielu astuda: a) kui nad sünnitawad enne seda tähtaega; b) kui nad mitte warem kui nelja kuu pärast peale eelmise abielu lõppu ette näitawad riigiehk omawalitsuse teenistuses olewa arsti tunnistuse selle üle, et nad ei ole rasejalgsed; d) kui uuesti abielu astuwad üksteisega eelmisest abielust lahutatud abikaasad.

§ 8.

Wanemate mõimu all olevad allealised lapsed ei või abielu astuda wanemate nõusolekuta.

On üks wanematest teadmata äraolekul, on ta ilma wanema õigufeta, on ta mõistuse

taotanud mõi üleüldse jeesuguses olekus, kus ta oma tahtmist ei saa avaldada, siis jätkub ühe wanema nõusolekust. Keelduvad wanemad mõi üts neist oma nõusolekust ilma mõjuwa põhjuseta, siis mõib allealise taebtuse peale luba anda abiellu astumiseks wastaw kohus.

§ 9.

Gestkostja all olew allealine ei mõi ilma eestkostja nõusolekuta abiellu astuda. Gestkostja mõib aga loa andmiseft keelduda ainult siis, kui isit, kellega tema eestkostjalune soovib abiellu astuda, — on mõistetud finnipidamisele wangiroodus mõi parandusmajas mõi mõnele raskemale taristusele, samuti ka finnipidamisele wangimajas warguse, telmuse, wõõra wara omondamise ehk raiskamise eest; on andunud joomahimule, kõlwatule elule, pillamisele mõi muile jämedaile pahedele; kui abiellu astuda tahtjate wahel on liig suur wahet wanaduse suhtes. Keeldumise puhul ilma mõjuwa põhjuseta mõib allealise taebtuse peale luba anda abiellu astumiseks wastaw kohus.

Gestkostja mõi tema lapsed mõiwad abiellu astuda isikutega, kes tema eestkostmise all on, ainult wastawa kohu loaga.

B. Wäljamaal sõlmitud abielud.

§ 10.

Abielud, mis sõlmitud wäljamaal Gesti kodanikkude ja wäljamaalaste wahel sõlmimise kohal maksma seadusliku korra järele, loetakse

Gestis maksmaks, kui nad vastavad täiesoleva seaduse §§ 2—5 nõuetele.

D. Väljamaalaste abielude sõlmimine Gestis.

§ 11.

Väljamaalaste abielud, mis Gesti registreerimise asutustes sõlmitakse, peavad siiski vastama mõlema abikaasa kodumaa materjaal-seaduse, samuti ka täiesoleva seaduse §§ 2—5 nõuetele.

II. jagu.

A. Abielu maksuasetus.

a) Tühised abielud.

§ 12.

Abielu loetakse maksuasetus:

1) kui mõlemad abikaasad või üks neist ei olnud abielu astumise ajaks täiesoleva seaduse § 2 ettenähtud aastaid vanaks saanud.

Grandina tuleb feesugune abielu maksmaks lugeda, kui naine on sellest abielust raskejalgselt jäänud või kui mõlemad abikaasad enne abielu tühistamise asja otsustamist kohtus jõudsid abielulisesse täiseasse;

2) kui abikaasad on neis sugulus- või hõimlusaastmetes, mis täiesoleva seaduse järele (§ 3) takistavad abielu astumist;

3) kui mõlemad abikaasad ehk üks neist oli abielu sõlmimise ajal parandamata waimuhaige, langetõbine raske tüju või kui

abiellu astuja mõne muu testwa põhjuse tõttu oma teo iseloomust ja tähendusest ei suutnud aru saada ehk oma tegemust juhtida, mõi oli pidalitõbine (§ 4);

4) kui mõlemad abikaasad ehk üks neist oli abiellu astumise ajal juba teises abielus (§ 5).

§ 13.

Abielu tühistamise asjad kohtus algatakse prokurööri ettepanekul ehk asjast humitatud eraisikute palmel.

Abielu lõppemise korral, olgu surma tõttu mõi mõnel muul teel, mõib abielu tühistamise asi kohtus algatatud mõi edasi aetud saada ainult asjast humitatud eraisikute palmel.

Sennikaua, kui mõlemad abikaasad elus, ei mõi kohtu toimetuses olem tühistamise asi asjast humitatud eraisiku palmel ära lõpetatud saada, kuigi see asi tema poolt algatuse sai.

b) Waieldatavad abielud.

§ 14.

Abikaasal on õigus nõuda abielu maksumusetus tunnistamist:

1) kui tema abielu sõlmimise ajal mõne ajutise põhjuse tõttu oma teo iseloomust ja tähendusest ei suutnud aru saada ehk oma tegemust juhtida;

2) kui teine abikaas abielu sõlmimise ajal põdes suguhaigust haiguse külgehaakumuse järgus;

3) kui tema elsituse tõttu abiellu on astunud, olgu, et ta ei soovinud üleüldse abi-

ellu astuda ehk et ta ei joominud abiellu astuda selle isikuga;

4) kui teda tõukas abiellu astuma elsituses olemine teise abikaasa niisuguste omaduste juhtes, mille puudumisel ei saa oletada, et ta selle abikaasaga mõiks abielulist ühiselu elada;

5) kui abikaas teda abiellu astumisele on amatlenud wale teadetega või tõe warjamisega selle kohta, kes ta on; või olude kohta endisest elust, mis nõudjat poolt oleksid tagasi hoidnud abiellu astumast;

6) kui teda sunniti nõusolekut awaldama abiellu astumiseks läheda ja tõsise hädaohuga, millega ähwardati tema ehk tema lähedal seiswa isiku elu, terwist või au.

§ 15.

Gelmises (14) paragrahwis ettenähtud nõudmise õigus kustub kuue kuu jooksul, arwates nõudmise põhjuse nõudjale teatavaks saamise ehk ähwardama hädaohu lõppemise ajast, igatahes aga wiie aasta jooksul, arwates abiellu astumise ajast.

§ 16.

Pärijatel on õigus nende pärandaja poolt § 14 põhjal alustatud abielu matswusetuks tunnistamise asja edasi ajada.

d) Abielu matswusetuse tagajärjed.

§ 17.

Abielu matswusetuse tagajärjed (§§ 12—16) korraldatakse matswa isiwilseaduse järele.

§ 18.

Abielu maksmusetaks tunnistamise puhul saab naine selle perekonnanime tagasi, mis temal oli enne sellesse abiellu astumist.

§ 19.

Ühel ajal abielu maksmusetaks tunnistamisega korraldab kohus ka laste saatuse, määrates, kumba abikaasa juure nad jäävad; selle juures mõtab kohus arvesse abikaasade omavahelist toetulepet, kui see saavutatud, kuid peab silmas siiski ainult laste huvisid ja paneb võimalikult tähele ka laste enesete soome, kui nad juba meelemõistustlikes eas.

e) Seadusest kõrwalkaldumised, millele ei järgne abielu maksmusetaks.

§ 20.

Wormiliste nõuete rikkumist, mis wastawa registreerimise asutuse poolt abielu sõlmimise juures tehtud, ei loeta abielu maksmusetaks tunnistamise põhjuseks.

D. Abielu lahutamine.

a) Lahutamise põhjused.

§ 21.

Kui üks abikaasadest on abielu rikkunud, siis on teisel abikaasal õigus abielu lahutamist nõuda.

See õigus kustub kuue kuu jooksul, armates sellest ajast, mil nõudjale abielu rikkumine teatamaks sai, igatahes aga wiie aasta jooksul, armates abielu rikkumise ajast.

Abikaajal ei ole õigust lahutamist nõuda, kui see abielu rikkumine sündis tema nõusolekul ehk kui ta rikkujale andeks andis.

Samadel põhjustel ja tähtaegadel võib lahutamist nõuda ka abikaas, kes pärast abiellu astumist teada saab, et teine abikaas on enne abiellu astumist, kuid pärast nende kihlust, olnud kellegi teisega sugulises ühenduses.

§ 22.

Kui üks abikaasadeft on teise kuritahtlikult maha jätnud, ehk teadmata kuhu ära läinud, ja ei ilmu perekonna juure tagasi, ilma et tal äraolemisest mõjuvaid põhjusi oleks, siis võib mahajäetu, kui äraolemine on kestnud vähemalt üks aasta, nõuda lahutamist.

Enne nõudmise tõstmist, igatahes aga mitte varem kui peale ühetiaituulist äraolekut, peab mahajäetud abikaas seda koht, kellele nõudmisest allub, paluma äraolijat abikaasat wälja kutsuda, tarbeksoral kuulutuse läbi, ette pannes temale kolme kuu jooksul perekonna alalise elukohta tagasi tulla.

Abielu lahutamise nõudmine võib tõstatatud saada ainult peale selle tähtaja möödaminetut.

Kui äraolija kohtu kutsel küll ilmus oma perekonna juure, kuid uuesti oma abikaasa kuritahtlikult maha jättis ehk teadmata kuhu ära läks ja see teistkordne äraolemine kestis juba vähemalt üks kuu, siis võib mahajäetu esineda lahutamise nõudega ilma uue kutsetoimetuseta.

Märkus: Ühetaoliseks turitahtliku mahajätmisega loetakse: a) naise teeldumist mehele uude elukohta järele minemast ilma mõjuva põhjuseta; b) mehe teeldumist elukohta wabetamise puhul naist saasa wõtmast ilma mõjuva põhjuseta ja d) kui üks abikaas teist sunnib lahus elama.

§ 23.

On abikaasad kokkuleppimatuse tõttu wabetpidamata vähemalt kats aastat lahus elanud, siis võib kumbki abikaas lahutamist nõuda.

§ 24.

Kui abikaasad põhjusil, mis neist ära ei ripu, sunnitud on lahus elama vähemalt kolme aasta kestel, siis võib kumbki abikaas lahutamist nõuda.

§ 25.

Abikaas võib lahutamist nõuda:

1) kui teine abikaas tahtlikult, wastu nõudja tahtmist, takistab sigitamist;

2) kui teine abikaas, mitte rauganõtruse tõttu, waid muil põhjustel, on täiesti suguwõimetu või figituswõimetu.

§ 26.

Abikaas võib nõuda lahutamist:

1) kui teine abikaas abielu ajal on jäänud waimuhaigeks, mis kestis juba üle aasta ja mida warandamatuks tunnistatakse, või kui ta põeb langetõbe;

2) kui teine abikaas põeb külgehaikawat suguhaigust, pidalitõbe või mõnda äärmiselt wastikut tõbe.

§ 27.

Abikaas võib nõuda lahutamist, kui teine abikaas on andunud liigjoomisele, pillamisele,

fiimalusele või elab üleüldise kõlmatumat elu, või kui tema juures on ilmfiis tulnud loomus-
wastased pahed.

§ 28.

Abikaas võib nõuda lahutamist, kui teine
abikaas:

- 1) kawatseb temalt elu wõtta ehk tema
terwist rikkuda;
- 2) käib temaga julmilt ümber;
- 3) tahtlikult oma tohustust peretonna
ülespidamises või tema eest hoolitsemises ei
täida või wäga hooletusse jätab;
- 4) teotab tema au;
- 5) katsub temalt wabadust wõtta.

Nõudmise õigus selle paragrahwi järele
kustub kuue kuu pärast, arwates päewast, mil
lahutamise põhjus nõudjale teatamaks sai,
igal juhtumisel aga wiie aasta pärast peale
lahutamise põhjuse tekkimist.

Undeksandmine wõtab õiguse lahutamist
nõuda.

§ 29.

Abikaas võib nõuda lahutamist, kui teine
abikaas on tohtu poolt mõistetud finnipidami-
sele wangiroodus või parandusmajas, või
muude, weel raskemate karistuste kandmisele,
samuti ka finnipidamisele türmis warguse,
kelmuse, wõdra wara omastamise ehk raiska-
mise eest

§ 30.

Abielu lahutatofse, kui mõlemad abika-
ad jeda ühifelt ja wanumataalt joowimad.

b) Abielu lahutamise tagajärjed.

§ 31.

Abielu lahutamise tagajärjed korraldatakse maksma tfiwiilseaduse järele.

§ 32.

Lahutatud naine hoiab mehe perekonnanime alal, kui ta ise oma endist perekonnanime tagasi ei soovi.

Kui aga naine tunnistatakse lahutamises süüdlaseks pooleks, siis võib kohus mehe palve peale, arvesse võttes kõiki asjaolusid, naiselt mehe perekonnanime ära võtta; niisugusel juhthumisel saab ta tagasi oma endise perekonnanime.

§ 33.

Laske saatus peale abielu lahutamist korraldatakse käesolewa seaduse § 19 järele.

D. Väljamaal toimetatud Gesti kodanikkude abielu maksmuissetuks tunnistamine ja lahutamine.

§ 34.

Väljamaal toimetatud Gesti kodanikkude abielu maksmuissetuks tunnistamine ja lahutamine, kui see on toimetatud toha peal maksma seadusliku torra järele, loetakse Gestis maksmaks, kui seesugune maksmuissetuks tunnistamine või lahutamine sündis ühel neist põhjustest, mis on ette nähtud käesolewas seaduses abielu maksmuissetuks tunnistamise või lahutamise kohta.

Märkus: Väljamaal käesolewa seaduse § 30 ettenähtud põhjuisel toimetatud abielu lahutamise registreerimiseks Gestis on tarvilik, et mõlemad lahutatud abikaasad lahutamise registreerimise palwes

finnitaksid, et abielu lahutamise põhjuseks oli tõeästi nende omavaheline kokkulepe.

E. Väljamaalaste abielude lahutamine Gestis.

§ 35.

Gestis elavate väljamaalaste abielusid võidakse Gesti kohtutes lahutada käesolevas seaduses ettenähtud lahutus põhjuste järele.

Seaduse maksma hakkamisest.

§ 36.

Käesolev seadus hakkab maksma tähtajal ja tingimistel, mis iseäralises maksmapanemise seaduses määratakse.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikoogu esimees **Joh. Rutt.**

Abisekretäär **W. Bezold.**

Viia :

Riigikoogu poolt 20. veebruaril 1923 a. vastuvõetud
Abielu asjade kohtupidamise kord.

I. Ii, tp. i. § 814¹. p. 2 muudetakse järgmiselt :

2) abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutuse asjus.

II. Ii, tp. i. § 1338 — faotab maksuise.

III. Ii tp. seaduse III. raamatu III. jaotuse III. peatükki (§§ 1356¹. — 1356².) faotab maksuise ja selle ajemele pannakse maksma järgmine.

Kolmas peatükk.

Kohtupidamine abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutamise asjus.

§ 1356¹.

Abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutamise asjad toimetatakse kohtutes üldistel alustel järgmiste eranditega.
§ 1356².

Gelmises paragrahvis nimetatud asjad alluvad rahukogule esimese astme kohtuna ja nimelt :

1) abielu maksuasetus tunnustamise asjad (Abielu seaduse §§ 12 — 20) — abielu sõlmimise kohta järele;

2) abielu lahutamise asjad (Abielu sead. §§ 21 — 33);

a) kui kostja elab väljamaal või tema elukoht teadmata või kui ta on wahi all — nõudja elukoha järele;

b) kui abielu lahutatatse mõlemate poolte ühisel tahtmisel (Abielu sead § 30) — ühe poole elukoha järele nende oma wahiul;

d) kõigil muil juhtumistel — kostja elukoha järele.

§ 1356³.

Abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutamise nõudmiswalfirjad prawad olema palujaie eneste nimel kirjutatud ja nende poolt alla kirjutatud.

Neil palwefirjadel, mis ehitatase Abielu seaduse §§ 14 ja 21—30 ettenähtud juhtumistel, peab paluja alltiri iõesatatud olema kas notaariuse, rahukohtuniku, politsei või wallawalitluse poolt.

§ 1356⁴.

Alcalised abikaasad, samuti ka need abikaasad, kes on pillamise pärast eestkostmise all, wõiwad iieseiswalt algatada ja ajada abielu maksuasetus tunnustamise ja lohtumise aslu, olla kostjats neis asjus ja anda tarwilist woliwiriu.

Samuti ei ole mehenaisel neis asjus abielulist nõuandjat waja.

§ 1356⁵.

Paluja iistlilul palwel algatatud (§1356³.) abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutamise asja edasiojamistks wõidatse woliwiriu wälja anda, kusjuures see eneses eriwolitust käesolewats asjats peab siialdama.

§ 1356⁶.

Kohtu lõiw (poslii) abielu maksuasetus tunnustamise asjus waietdatawuse alusel (Abielu sead. §§ 14—16) ja lahutamise asjus määratatse kohtu poolt ühistel alustel nende asjadega, mis ei ole hinnatawad, kuna abielu maksuasetus tunnustamise asjad tühistamise alusel (Abielu sead. §§ 12 ja 13) on kohtu lõiwust, tempel- ja muudest kohtumatsudest wabad.

§ 1356⁷.

Abielu maksuasetus tunnustamise asjus tühistamise alusel (Abielu sead. §§ 12 ja 13) wõtab profurdör oja, waatamata selle peale, kas asi algatati tema või asjast hõmitatud eraiistul palwel, kogub ja ehitab tõendusmaterjaale, awoldab enne otluse tegemist oma arwamist ja wõib kohtuotluse peale edasi kaewata üldises forras.

§ 1356⁸.

Abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutamise asjus on kohtuistungid finniised.

§ 1356⁹.

Abielu maksuasetus tunnustamise ja lahutamise asjus wõib kohus: nõuda igas asjaoletus poolte iistlilist etteilmu-

mist ning poolte poolt ettevandud tõendustest rippumata oma äranägemise järele asja kohta tõendusi koguda.

Ij. Rp. S. § 373 pp. 1–3 nimetatud tunnistajad kuulatakse üle ka tagandamise korral, kuid ilma wandeta.
§ 1356¹⁰.

Kui abielu maksuasetus tunnustatakse või lahutatakse ilma ühegi poole süüdlasets tunnustamata, siis määratakse kohtukulud mõlemate poolte kanda ühetasaselt.

§ 1356¹¹.

Kohus saadab oma otsuse ärakirja ajamiitmata peale esimese astme otsuse seadusjõusse astumist (Ij. Rp. S. § 892 pp. 1 j. 2) ehk teise astme otsuse täitmisele pööramise aja tättejõudmiski (§ 814¹. ibidem) vastavale ajutisele või isikule, kelle juures abielu sõlmiti, äramärfimiseks sellekohastes raamatutes.

§ 1356¹².

Rõudmispaalved abielu lahutamise üle abikaasade omavahelise kokkuleppe põhjal (Abielu sead. § 30) määrab kohus arutusele alles kolme kuu pärast, arvates nende esitamise ajast.

Pooled peavad isiklikult ilmuma kohtuistungile uuesti oma kokkulepet lahustumise asjus tõendama. Kui isiklik ilmumine võimatu, siis on puudujal poolel õigus ühes mitteilmumise põhjuste testamisega saata kohtule aeglasti — enne istungi päewa — kirjalikku forduwat tõendust oma wanumata tahtmise üle lahtu minna, mis kirjutatud ja mille allkiri tiinitatud peab olema § 1356³ korras, mitte enne tahte kuud peale abielu lahutamise palve esitamist.

Kui üks pooltest kohtuistungile ei ilmu ja ei saada mitteilmumise wabandawa põhjuse tõendusi, samuti ka ülewõl-nimetatud kokkuleppe forduwat tõendusi, siis lõpetatakse asi ära ja mõidake uuesti alustada täesolewas paragrahwis ettenähtud korras.

Kohtuotsused abielu lahutamise üle abikaasade omavahelise kokkuleppe põhjal (Abielu sead. § 30) astuvad kohe seadusjõusse ja nende peale ei ole edasikarbast.

IV. Seaduse maksma hankimisest.

Käesolew seadus hakkab maksma tähtajal ja tingimistel, mis erilises maksmapanemise seaduses määratakse,

Algkirjale allatirjutanud Riigiloigu abiesimees: A. K e r e m.
Abilekretäär: J. B e r g m a n.

Riigiloigu poolt 8. weebr. 1923 a. wastuwoetud
**Abielu seaduse ja Abielu asjade kohtupidamise korra
maksmapanemise seadus. ||**

§ 1.

„Abielu seadus“ ja „Abielu asjade kohtupidamise kord“ hakkawad maksma ühel ajal Beretonnaseisju seadusega.

§ 2.

Abielu maksuasetuks tunnustamise ja
 jeniini ajanud waimulitfud ajutused ja nen
 med lõpetawad eelmises (1.) paragrahwis ettenahitud täht-
 ajal omi tegewuse ja annawad ühe kuu jooksul kõik nende
 toimetuses olnud lõpetatud ja lõpetamata asjad ühes nende
 juure kuuluwate raamatute, dokumentide ja kirjapabelnudega,
 samuti ka oma arhiivid wastawale rahukogule üle.

§ 3.

Waimulikkude ajutuste ja siseministeeriumi ujuasjade
 kolleegiumi otsused abielu maksuasetuks tunnustamise ja
 lahutamise asjades, mis täiesolewa seaduse maksuabaktami-
 seni weel seadusjõusle ei ole astunud, astumad seadusjõusle,
 kui keegi asjaosalistest tahe kuu jooksul, täiesolewa seaduse
 maksuabaktamise päewast arwates, ei ole wastawale rahu-
 kogule palwet awaldanud jeda osja Abielu seaduse põhjal ja
 Abielu asjade kohtupidamise korras uuesti alustada.

§ 4.

Lõpetamata abielu maksuasetuks tunnustamise ja lahu-
 tamise asju mõidatse Abielu seaduse põhjal ja Abielu as-
 jade kohtupidamise korras asjaosalise palwet uuesti alustada.

§ 5.

Käesole wa seaduse §§ 3 ja 4 põhjal uuesti alustatud
 asjus on asjaosalised wabaatatud rahukogus kohtupositiinist,
 mis Ei. kohtup. sead. § 13566. ette nähtud.

§ 6.

Endiste waimulikkude ajutuste ja nende kõrgemate
 ajutuste otsused abiellu astumise teelu kohta faotawab oma
 maksuuse.

§ 7.

Balti Graiseaduse III f. §§ 205 ja 351 faotawad
 maksuuse.

Algkirjale allakirjutanud

Riigikogu abiesimees: R. W i r m a.
 Sekretäär: R. K a l b u s.

Riigikogu poolt 13. weebr. 1923 a. wastuwoedetud
**Abielu seaduse ja Abielu asjade kohtupidamise korra
 maksuapanemise seaduse muutmise seadus.**

Abielu seaduse ja Abielu asjade kohtupidamise korra
 maksuapanemise seaduse § 1 muudetakse järgmiselt:

§ 1.

Abielu seadus ja Abielu asjade kohtupidamise kord
 hakkawad maksma 1. mail 1923 aastal.

Algkirjale allakirjutanud

Riigikogu abiesimees: R. W i r m a.
 Abisekretäär: J. B e r g m a n.